N°. 20. 1855.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 23 JANUARIJ.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 22 Januarij jl., n°. 18, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, te benoemen, met ingang van 1 Januarij 1855 tot hoofdingenieurs van den waterstaat van de 2de klasse, de ingenieurs van de 1ste klasse:
P. Koek; en
jhr. *J. Ortt van Schonauwen*.

Bij besluit van 22 Januarij jl. n°. 19, heeft Z. M. goedgevonden te benoemen, tot burgemeester der gemeenten Oost- en West-Barendrecht, *H. Schwank*.

Bij Zr. Ms. besluiten van den 19den Januarij 1855, n°. 63 tot 66, zijn benoemd:
tot regter in de arrondissements-regtbank te Zierikzee, mr. *J. P. van der Bilt*, thans kantonregter te Tholen;
tot kantonregter te Oldeberkoop, mr. *S. G. Manger Cats*, thans griffier bij het kantongeregt aldaar;
tot plaatsvervangend kantonregter te Goor, *C. M. Wijnen*, notaris aldaar;
tot regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Maastricht, jhr. mr. *L. E. van der Maesen de Sombreff*, advocaat en plaatsvervangend kantonregter aldaar, en in diens plaats tot plaatsvervangend kantonregter te Maastricht, mr. *H. F. K. A. Seydlitz.*, advocaat aldaar.

Bij Koninklijk besluit van den 20sten Januarij 1855, n°. 54, zijn verleend de volgende pensioenen, als aan:

NAAM.	QUALITEIT.	Bedrag van het pensioen.	Artt. der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24) in verband met de wet van [illegible] waarbij het pensioen is verleend	Redenen van pensionering.
H. Bakker,	commies der 1ste klasse bij 's Rijks belastingen te Deventer.	f 335	5 en 43	wegens ligchaamsgebreken.
J. T. Wenninger of Wenniger,	id. te Emmen.	426	id.	id.
R. Spaanderman,	id. te Dordrecht.	369	id.	id.
G. de Bruijn,	sloeproeijer te Westervoort.	297	id.	id
W. Wigchers of Wichers,	brievenbesteller aan het postkantoor te Groningen.	180	id.	id.
M. J. Catteeik, wed. van M. Stekelenburg,	In leven commies der 3de klasse bij 's Rijks belastingen te Bergen op Zoom.	103	50 en 51	wegens verkregen regten.
J. Slotman, wed. van S. Haan,	id. te Holten.	195	63	id.
H. van der Leden, wed. van J. Knoop,	id. te Naarden.	192	id.	id.
C. Bruininga, wed. van A. Brans,	in leven directeur van het postkantoor te Breda.	1080	50 en 51	id.
A. P. H., W. A., en S. F. Hakstijn, minderjarige kinderen van wijlen D. J. Hakstijn en H. E. Vesper, onder voogdij van regenten der beide weeshuizen te Nijmegen.	in leven commies der 4de klasse bij 's Rijks belastingen.	34	63	id.

Bij Koninklijk besluit van den 20sten Januarij 1855, n°. 56, zijn benoemd:
tot controleur van de directe belastingen en het kadaster in de provincie Noordbrabant, de heer *J. Voorbach*, thans controleur van dat vak te 's Hertogenbosch;
tot adjunct-controleur van de directe belastingen en het kadaster in de provincie Noordbrabant, de heer *H. van der Burg*, thans rijks-klerk bij den verificateur voor de comptabiliteit der rijks-belastingen te 's Gravenhage.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Finantien, in ervaring gekomen zijnde, dat zich steeds nog hier en daar behoefte doet gevoelen aan zilveren pasmunt, brengt mits deze ter kennis van de ingezetenen, dat zij, naar de aankondiging in de *Nederlandsche Staats-courant* van 23 Julij 1853 en volgende, ten allen tijde stukken van 25, 10 en 5 cents tegen grove zilveren specie en muntpapier, bij de betaalmeesters in de arrondissementen kunnen aanvragen; mits die aanvragen, voor zooveel betreft de stukken van 10 en 5 cents, beperkt blijven tot sommen van hoogstens f 10, onder herinnering tevens dat volgens art. 20 van de wet van 26 November 1847 (*Staatsblad* n°. 69) niemand gehouden is voor meer dan *tien gulden* zilveren pasmunt in betaling aan te nemen.

's Gravenhage, den 26sten December 1854.

De Minister voornoemd,
VROLIK.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

In de *Indépendance Belge* wordt uit Frankfurt de hoofdinhoud eener depêche, die de Fransche gezant te Berlijn dezer dagen van zijn gouvernement ontvangen heeft, aldus medegedeeld: » Dit staatsstuk herinnert eerst, dat Pruissen Oostenrijks uitnoodiging tot mobilisatie zijner krijgsmagt afwijst, ten eerste omdat het Oostenrijks vrees voor eenen aanval van Ruslands zijde thans ongegrond acht, en ten tweede omdat het zijne medewerking eerst zou willen verleenen nadat de contraherende partijen zich onderling verstaan zouden hebben over de vraag, of de tijd gekomen is voor de uitvoering der verbindtenissen die in het vooruitzigt op bepaalde gebeurlijkheden aangegaan zijn. Pruissen voegt er bij, dat het des te minder bezwaar inheeft, die uitvoering uit te stellen, daar het Pruissische leger, indien het op den voet van oorlog moest gebragt worden, nog vóór het aanvankelijk bepaalde tijdstip gereed zou zijn. Het Pruissische gouvernement blijft alzoo bij het besluit om in den aard zijner verbindtenissen geen verandering te brengen; deze mogen door het additionele artikel uitgebreid zijn, maar haar aard is daardoor niet gewijzigd, en Pruissen heeft zich jegens Oostenrijk alleen tot eene *defensive* alliantie verbonden. [illegible] en te dien einde zou aan Pruissen aandeel moeten gegeven worden in de vaststelling der eerste grondslagen van het toekomstige vredesverdrag. In alle verdragen, die gemaakt zullen worden om het magtsevenwigt in Europa te bevestigen of om bestaande en door Pruissen onderteekende verdragsbepalingen te wijzigen, wil Pruissen gekend worden, en het zegt dat zijn regt om daartoe mede te werken, niet uit eene of andere toevallige bepaling voortvloeit, maar uit zijnen rang onder de Staten der wereld; en om dit regt te handhaven, zou koning Frederik Wilhelm geen gevaren noch opofferingen schromen.

» Het vorenstaande is de hoofdinhoud der Pruissische depêche van 5 Januarij jl. Eene andere depêche van den heer von Manteuffel strekt vooral om te doen uitkomen, dat Pruissen, terwijl het zijne verbindtenissen niet door eene willekeurige uitlegging wil laten uitbreiden, wel treden wil in eene uitbreiding derzelve bij wege van onderhandeling, mits zijne hoedanigheid van groote mogendheid niet worde miskend.

» Het Parijsche kabinet vindt in beide bovenbedoelde depêches denkbeelden rakende de betrekking tusschen Pruissen en Oostenrijk, maar ook denkbeelden die in het algemeen Pruissens positie in Europa betreffen. De eerste liggen buiten den kring van Frankrijks bemoeijingen; over het tweede wil het Fransche kabinet zich wel uitlaten.

» Het Fransche kabinet, zoo gaat de depêche van den heer Drouin de Lhuys voort, denkt er niet aan, Pruissen den rang te betwisten, waarop het zich geplaatst heeft: integendeel, het heeft in de laatste twee jaren Pruissen zeer dikwerf indachtig gemaakt aan de verpligtingen, welke onafscheidelijk verbonden zijn aan den hoogen rang waarop die mogendheid zich met regt verheft. Doch het Fransche kabinet meent te moeten doen opmerken, dat de hoedanigheid van groote mogendheid van blijvenden aard is; men kan ze niet afleggen wanneer zij lasten medebrengt, om ze weder aan te nemen zoodra er niets dan lusten aan verbonden zijn: regten en pligten van dat gewigt zijn onderling verbonden, en kunnen niet vaneen gescheiden worden. Het is niet te denken dat Engeland en Oostenrijk daarover anders oordeelen dan Frankrijk; maar zeker is het dat eene mogendheid, die geen deel heeft willen nemen aan de wereldgebeurtenissen dezer dagen, den eisch om de gevolgen dier gebeurtenissen te helpen regelen niet door Frankrijk zal zien [illegible]ken. De vruchten des oorlogs zijn voor de oorlogvoerenden alleen. De vrucht nu van den tegenwoordigen oorlog, eene vrucht van [illegible]deels zedelijken aard, zal bestaan in het regt om in het belang van Europa deel te nemen aan de beschikkingen die de vrede medebrengt. Daarvoor heeft Pruissen nog niets gedaan. Het heeft geweigerd zich onzijdig te verklaren; en dit besluit strekt hetzelve tot eer. Doch aan welke zijde staat het eigenlijk? Zal het, ingeval de vijandelijkheden aanhouden, voor of tegen de geallieerde mogendheden zijn? Dat weet men nog niet.

» Pruissen kan aan Frankrijk geen verwijt van deszelfs vertrouwen op Oostenrijk maken. Immers het gedrag van Pruissen en dat van Oostenrijk

verschillen veel. Pruissen verklaarde tevreden te zijn, zoodra Rusland de Vorstendommen ontruimde om redenen, gelijk het zelf verklaarde, van louter krijgskundigen aard; Oostenrijk daarentegen wisselde met Frankrijk en Engeland de nota's van 8 Augustus [waarin de vier waarborgpunten voor het eerst aangewezen werden], daags nadat het van die ontruiming verwittigd was. Den 28sten November gaf de vorst Gortschakoff kennis van de toetreding zijner regering tot de vier punten; Pruissen wenschte zich zelf toen geluk met de bereiking van het doel zijner pogingen; terwijl Oostenrijk op 2 December het alliantieverdrag met de Westersche mogendheden onderteekende. Den 7den Januarij treedt Rusland toe tot de uitlegging der vier waarborgen: toen verklaart Pruissen, het doel zijner staatkunde geheel bereikt wanende, zich tegen Oostenrijks opvatting van het verdrag van 20 April, en weigert de beloofde troepen te leveren; terwijl Oostenrijk zich haast uit eigen beweging te erkennen dat het bij artikel 5 van het alliantieverdrag voorziene geval aanwezig is, dat het herstel des vredes niet is verzekerd, en dat het alzoo bereid is om een plan van krijgsoperatien in overleg met de geallieerde mogendheden te beramen.

» Welligt zou men willen beweren dat het alliantieverdrag aan Oostenrijk voordeelen oplevert die Pruissen niet heeft. Men mag vragen welke voordeelen men bedoelt. Maar die opmerking is zekerlijk van Pruissens zijde geen blijk van instemming met het door Oostenrijk gesloten verdrag: Pruissen wil zich voordeelen door een bijzonder verdrag verzekeren. Men wil alzoo een *Pruissisch* verdrag nevens het *Oostenrijksche* stellen; doch men diende te zeggen, wat de eigenlijke beduidenis van dit voorstel is. Stond de zending van den heer von Usedom daarmede in verband? Bij deze zending is zoo veel geheimhouding in acht genomen, dat haar eigenlijk doel nog niet ter kennis van het Parijsche kabinet gekomen is. Doch hoe zorgvuldiger hetzelve geheim gehouden werd, des te meer moeite moesten wij doen om er achter te komen; en wat wij daarvan hebben kunnen vernemen, is dat Pruissen alle moeite deed om de geallieerden te beletten hunnen vijand aan de zwakke zijde aan te tasten en hunne troepen over Duitsch grondgebied naar de Russische grenzen te zenden. Als vergoeding bood het aan, een legercorps op de Poolsche grenzen te plaatsen. Met andere woorden: Pruissen wilde met de eene hand een schild voor Rusland houden, en met de andere het zwaard der geallieerden afweren. Zou men niet zeggen dat de heer von Usedom onderscheiden tractaten in zijne portefeuille had; en te Londen bij vergissing het tractaat voor den dag gehaald heeft, hetwelk hij te St. Petersburg had moeten voorleggen?

» Het Fransche gouvernement wil Pruissen niet kwetsen. Hetgeen het zoo even zeide, is eene regtschapen en rondborstige uitboezeming; en zoo het zijne gezegden ter kennis van het Berlijnsche hof wil gebragt hebben, het is in de hoop van Pruissen eindelijk uit eene positie te brengen, waarin het, zoo onze pogingen hadden mogen slagen, nimmer zou gekomen zijn."

DUITSCHLAND.

De ministeriele Berlijnsche *Zeit* behelst een hoofdartikel over de stelling van Pruissen ten aanzien der in Weenen plaats gehad hebbende en nader te openen onderhandelingen, waarin groote ontevredenheid over de handelwijze van Oostenrijk en de Westersche mogendheden doorstraalt. Die mogendheden zelve, zegt de *Zeit*, achten het niet wenschelijk dat Pruissen van de vredesonderhandelingen uitgesloten blijve; zulks blijkt daaruit dat zij in het op 2 December te Weenen gesloten tractaat de toetreding van Pruissen tot hetzelve uitdrukkelijk hebben opengehouden. Maar Pruissen was dan ook geregtigd te verwachten, dat men over de het *algemeen* belang betreffende vragen geen *afzonderlijke* overeenkomst zou sluiten, en aan Pruissen daarbij geene andere rol zou gunnen dan om *ja* of *neen* te zeggen. Zulk eene handelwijs strookt niet met de achting, die men aan Pruissen als groote mogendheid schuldig is, en Pruissen zelf kan de hem toegedachte rol niet als met zijne eer en waardigheid bestaanbaar beschouwen. Pruissen heeft zijne pligten als Europesche groote mogendheid nooit in het minst verzuimd, en nooit te kort gedaan aan de achting, die het aan de mogendheden, welke het verbond van 2 December gesloten hebben, schuldig is. Het kan zich niet beroemen eene gelijke behandeling ondervonden te hebben. Men heeft in Weenen een verdrag gesloten, zonder Pruissen *vooraf* tot deelneming uit te noodigen; men is tot eene uitlegging der vroeger met medewerking van Pruissen vastgestelde stipulatien overgegaan, zonder Pruissen te raadplegen. Zelfs het minste wat Pruissen kon verlangen, de mededeeling van de op 2 December vastgestelde uitlegging der vier punten — heeft het niet verkregen; men verlangt vooraf de toetreding tot het verbond, en wil dan eerst de bijzonderheden van hetzelve doen kennen.

» Het behoeft geen betoog dat Pruissen daarin niet treden kan. Zoolang men bij die vordering volhardt, zal Pruissen, wel met leedwezen, maar met ernst en vastheid alle deelneming aan de Weener alliantie en hare gevolgen moeten blijven weigeren. Staat het daardoor geisoleerd, wij zien daarin geene reden tot bezorgdheid. Pruissen is in zich zelf sterk genoeg om de vrijheid en zelfstandigheid van zijnen wil in alle opzigten te handhaven, bijaldien tegen verwachting ergens het denkbeeld mogt oprijzen om dien aan dwang te onderwerpen. Wij gelooven intusschen dat men spoedig tot het besef zal komen, dat zonder medewerking en toestemming van Pruissen geen verandering gebragt kan worden in verdragen, die Pruissen heeft helpen sluiten en die het mede gewaarborgd heeft."

— Het Weener regeringsblad van den 18den dezer bevestigt het berigt dat de Keizer den heer von Baumgartner op zijn verzoek, uit hoofde van zijne klimmende jaren en zijne verzwakte gezondheid, ontslagen heeft van het bestuur der departementen van finantien en van koophandel. De heer von Baumgartner, die den Staat gedurende veertig jaren in aanzienlijke betrekkingen gediend heeft, blijft met het bestuur der gemelde departementen belast, tot dat zijn opvolger benoemd zal zijn. De benoeming als zoodanig van den tegenwoordigen Oostenrijkschen gezant te Konstantinopel, den heer von Bruck, is tot dusverre niet officieel bevestigd.

ENGELAND.

De *Times* heeft sedert eenigen tijd het publiek met den toestand der Engelsche troepen in de Krim bekend gemaakt; en zijne klagten, waarin allengs schier de gansche Engelsche dagbladpers instemde, werden gevolgd door verscheiden maatregelen van de zijde der Engelsche regering, strekkende om dien toestand te verbeteren. Men vleide zich met de gedachte dat de zaken in het Britsche legerkamp voor Sebastopol nu beter zouden staan; doch de *Times* beweert in zijn nommer van jl. Zaturdag, dat het er nog even erg of welligt nog erger gesteld is. Onder anderen zegt hij, dat bij de afzending der jongste berigten uit de Krim, eene Engelsche divisie, die 14,000 man sterk moest zijn, niet meer dan twee duizend weerbare manschappen telde.

Terwijl het invloedrijkste der Engelsche dagbladen zich alzoo meer en meer tegen het ministerie verklaart, hetwelk het vroeger krachtig ondersteunde, is de dag op handen waarop het Parlement zijne door de Kers-vacantie geschorste zittingen moet hervatten; en men verwacht dat de klagten en mededeelingen van de *Times* er niet weinig weerklank zullen vinden, zoo zeer zelfs, dat lord Aberdeen welligt genoodzaakt wordt om af te treden.

Intusschen gaat de heer Cobden voort zijne vredelievende denkbeelden onder het publiek te verkondigen, alhoewel hij nog weinig of geen bijval vindt. Vrijdag jl. heeft hij in eene zeer talrijke volksvergadering te Manchester op zijne wijze betoogd dat Engeland den oorlog niet had behooren aan te vangen, anders had moeten voeren en op de thans te bedingen voorwaarden behoorde te eindigen.

Het is niet te ontkennen dat het oordeel van den heer Cobden onder het Engelsche volk in wijde kringen gezag heeft. De voornaamste Londensche dagbladen achten het dan ook geenszins overbodig den indruk tegen te gaan, dien zijne redevoeringen bij het Engelsche publiek zouden kunnen maken, en wijden opzettelijke artikels aan de wederlegging derzelve.

RUSLAND.

De Parijsche *Constitutionnel* zegt: » Wij ontvangen onze brieven uit Konstantinopel van 8 Januarij. De generaal de Sales, bevelhebber der achtste divisie van het Fransche leger in het Oosten, was den 7den dezer in de Turksche hoofdstad aangekomen en den volgenden dag naar de Krim vertrokken, aan boord eener Engelsche stoomboot, die insgelijks 800 man troepen van onderscheiden wapens aan boord had.

» De jongste berigten uit de Krim, die men te Konstantinopel ontvangen had, waren van 3 Januarij; zij gaven geen vooruitzigt op eenige verandering van gewigt in den stand der zaken. De aankomst van versterkingen hield aan zonder vertraging. Evenwel scheen uit alles te kunnen worden opgemaakt, dat men gezind was om, alvorens eenen beslissenden veldtogt te ondernemen, het schoone jaargetijde af te wachten. Eene bevestiging van dit gevoelen vond men in de hoeveelheden levensmiddelen en andere benoodigdheden, die reeds ontvangen waren of binnen kort verwacht werden. Men verwachtte nog verscheiden transportschepen die in Frankrijk voor rekening van het departement van oorlog ladingen ingenomen hadden: onder anderen een groot Engelsch vaartuig van 1600 ton, hetwelk barakken voor de troepen overbrengt, en aan welks spoedigen overtogt door het Fransche gouvernement zoo veel gewigt gehecht werd dat het tot aan de Dardenellen door het prachtige stoomjacht des Keizers, de *Reine Hortense*, wordt vergezeld.

» De Russen hebben van de gedwongen werkeloosheid der geallieerden gebruik gemaakt om zich in Sebastopol nog beter te versterken. In de vesting zijn tegenwoordig meer dan vierhonderd stukken geschut in batterij gesteld, ongerekend de talrijke batterijen die op den regter oever der Tschernaya en op het hooge vlak aan de Belbeck door de Russen opgerigt zijn. Doch deze geduchte toestel van verweringsmiddelen maakt de geallieerden troepen niet vervaard, en heeft geen den minsten invloed op hunne gemoedsstemming; zij zijn vol goeden moed en overtuigd dat zij door die hinderpalen niet lang zullen opgehouden worden wanneer eenmaal de dag van den aanval zal gekomen zijn.

» De geallieerde troepen lijden drukkend gebrek aan brandstof; de soldaten moeten het hout voor het bereiden der spijzen op grooten afstand gaan zoeken; eene vermoeijenis te meer bij de reeds zoo afmattende dienst. De levering van groote partijen hout in de Krim is aanbesteed; maar het zal lang aanhouden voor dat dit hout ter plaatse beschikbaar is; en steenkolen zouden doelmatiger zijn, daar zij onder een kleiner omvang meer warmtestof bevatten en ook minder vocht aantrekken."

TURKIJE.

De Fransche *Moniteur* behelst het volgende berigt uit Damascus van 15 December: » Sedert de afkondiging alhier van het grootheerlijk bevelschrift, hetwelk het getuigenis van alle personen, zonder onderscheid van godsdienst, voor den regter geldig verklaart, zijn twee gevallen voorgekomen, waarin aan het beginsel der nieuwe wet eene ondubbelzinnige en zuivere toepassing is gegeven. In het eerste waren Israëliten, in het tweede Christenen betrokken, en in beide is de aangeklaagde Mohammedaan veroordeeld. In het tweede geval betrof het eenen Turkschen tolbeambte, die zich beleedigingen en feitelijkheden tegen het hoofd der Christelijke vereeniging van Lazaristen veroorloofd had; de Mohammedaan ontkende het feit, en het kon niet anders bewezen worden dan door de verklaringen van Christenen, daar geen andere personen getuigen van het voorgevallene geweest waren. Het geregtelijk onderzoek heeft plaats gehad in bijzijn van eenen adjunct-tolk van het Fransche consulaat; en na verhoor der getuigen is op grond hunner verklaringen door de regtbank een vonnis geveld, waarbij de Mohammedaansche tolbeambte schuldig verklaard en tot drie maanden gevangenisstraf veroordeeld is."

EGYPTE.

Volgens de berigten uit Caïro van 29 December, heeft de Onderkoning van Egypte het grootkruis der Fransche ridderorde van het Legioen van Eer, vergezeld van een eigenhandig schrijven van Keizer Napoleon, ontvangen. Het een en het ander is door den consul-generaal van Frankrijk, den 28sten December, plegtstatig aan Saïd Pacha overhandigd; en de Onder-koning heeft deze plegtigheid door geschut-salvo's ook ter kennis der bevolking gebragt.

Het bovenstaande leest men in den Parijschen *Constitutionnel*, terwijl in den Franschen *Moniteur* het volgende berigt uit Caïro van 2 Januarij wordt medegedeeld: » De Onder-koning is bezig aan zijn leger eene nieuwe inrigting te geven, maar tevens zet hij de hervorming van het binnenlandsch bestuur voort, gelijk op nieuw gebleken is door verscheiden besluiten van veel gewigt, die hij in den laatsten tijd genomen heeft. Zoo heeft hij den invoer van slaven in alle onder zijn bestuur geplaatste gewesten verboden; en reeds zijn dienaangaande de stelligste bevelen gegeven in de havens der Roode zee en op alle punten der zuidelijke grenzen, waarlangs zwarten of Abyssiniers ingevoerd werden. De thans in Egypte aanwezige slaven zullen voorloopig in denzelfden toestand blijven, daar eene verandering op dit punt niet mogelijk is zonder al te diep in de inrigting der Mohammedaansche huisgezinnen in te grijpen. Maar met het verbod van den invoer is het beginsel erkend, en de tijd kan niet ver meer af zijn waarop de slavernij geheel uit Egypte verdwijnt.

„ Ten tweede is een regt, hetwelk te Suez en te Kosreïr van de reizigers enz. ten behoeve van zekere dienst van vervoermiddelen geheven werd, geheel afgeschaft. Hierdoor wordt de wezenlijke en volledige vrijheid van het handelsverkeer in de Roode zee verzekerd, en de kooplieden en handelaars ontheven van eene belasting, waarover zij zich te regt beklaagden.

„ Eindelijk is dezer dagen door den Onder-koning bepaald, dat voortaan geen voorwerp, waarvan invoerregt betaald is, aan de betaling van eenig ander regt onderworpen zal worden, welke bewerking het ook hebbe ondergaan. Hiermede is, voor zooveel Egypte betreft, een sinds lang aanhangig geschilpunt naar wensch beslecht."

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers van 19 Januarij is door den minister van binnenlandsche zaken medegedeeld dat het gouvernement dezer dagen een rapport ontvangen had van de commissie, die benoemd was om proeven te nemen met de inenting als middel tot behoeding van het vee tegen de besmettelijke longziekte; en dat dit rapport besloot met deze twee gevolgtrekkingen:

„ 1°. Schijnt de inenting in zekere gevallen het vee voor de besmetting beveiligd te hebben, in andere heeft zij de ontwikkeling der longziekte niet kunnen voorkomen. Deze tegenstrijdige uitkomsten, die niet zelden waargenomen zijn, buiten 's lands zoowel als in Belgie, kunnen de commissie voor alsnog niet overtuigen dat de inenting een volstrekt of tijdelijk voorbehoedmiddel tegen de longziekte is.

„ 2°. Het vocht uit eene zieke long, aan een rund ingeënt zijnde, onderscheidt zich in zijne achtereenvolgende uitwerkselen door geen enkel eigenaardig karakter van de werking van andere organieke stoffen, wanneer deze op dezelfde wijze in het dierlijke ligchaam gebragt worden."

Na de mededeeling van het bovenstaande, vervolgde de minister: „ Het gouvernement is geenszins onverschillig omtrent de ontdekking van den heer Willems; maar het kan dienaangaande geen besluit nemen alvorens hare uitkomsten door onwraakbare feiten gebleken zijn. Men denke ook niet, dat men in het buitenland veel verder met het onderzoek van dat vraagstuk gevorderd is dan in Belgie: ik heb narigten doen inwinnen omtrent de verklaringen der overheden en collegien, die in andere landen van regeringswege over de ontdekking van onzen landgenoot zijn geraadpleegd, en de hoofdinhoud dier verklaringen is mij in de volgende bewoordingen opgegeven: „ In alle andere landen, alwaar men zich met „ de inenting heeft bemoeid, is de uitslag der proefnemingen geweest „ dat er een grooter aantal feiten, dan dusver waargenomen zijn, noodig „ is om de wezenlijke waarde van dat middel tot zekerheid te brengen." Hieruit volgt geenszins dat men geen groot nut van de inenting verwachten mag; doch het gouvernement kan dezelve bezwaarlijk aan het publiek aanbevelen, vóór dat het van haar nut overtuigd is."

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 22sten Januarij* 1855.

Wij zijn door het Departement van Finantien in de gelegenheid gesteld tot de mededeeling van den volgenden

STAAT, aanwijzende het getal portbetalende brieven, welke gedurende de jaren 1848 *tot en met* 1854 *met de post zijn verzonden.*

Jaren.	BINNENLANDSCHE BRIEVEN.			BUITENLANDSCHE BRIEVEN.			Generaal
	Ongefrankeerd.	Gefrankeerd.	Totaal.	Ongefrank.	Gefrank.	Totaal.	totaal.
1848	3741168	582864	4324032	1543160	290664	1833824	6157856
1849	3725480	548700	4274180	1521572	282608	1804180	6078360
1850	4636941	703480	5340421	1781227	327976	2109203	7449624
1851	7479447	1043339	8522786	1911220	357239	2268459	10791245
1852	8355695	1308446	9664141	2197869	446400	2644269	12308410
1853	9152212	1389873	10542085	2310567	497201	2807768	13349853
1854	9635623	1522892	11158515	2475490	549718	3025208	14183723

Aanmerking. Het verminderd tarief der porten is den 1sten September 1850 in werking gekomen.

In het hoofdkiesdistrict Almelo is als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkozen de heer mr. *G. M. van der Linden.*

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul te BILBAO, is gedurende het laatste halfjaar van 1854, te San Sebastian slechts 1 Nederlandsch schip binnengekomen uit Rotterdam, met tabak, en vertrokken naar Dieppe met wijn.

Volgens de heden ontvangen berigten waren de rivieren gisteren over het geheel met drijfijs overdekt. Op den IJssel zat hetzelve bij het Katerveer en te Kampen sedert den 20sten vast. Ook de Lek te Krimpen was sedert den nacht van 19 op 20 digt, en het ijs werd den 20sten door voetgangers gepasseerd. Op de Heusdensche Maas zat het ijs sedert den 18den vast.

Rhijnhoogte te Keulen. 20 Januarij, 7 vt. $2\frac{1}{2}$ dm. Rhl.

ADVERTENTIEN.

Provincie *Zeeland.*

AANBESTEDING.

Op Zaturdag, den 27sten Januarij 1855, des voormiddags ten 11 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Zeeland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van Gedeputeerde Staten, in bijzijn van den Hoofdingenieur in het 11de district van den Waterstaat, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Middelburg worden Aanbesteed:

eenige Vernieuwingen en Herstellingen aan, benevens het gewoon dagelijksch Onderhoud van het Huis van Burgerlijke en Militaire Verzekering te Middelburg, over 1855, 1856 en 1857, te rekenen van de goedkeuring der Aanbesteding af.

De Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Provinciaal Bestuur en in het Huis van Verzekering voornoemd.

Vier dagen vóór besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, telkens des voormiddags van 9 tot 12 ure, en zullen voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Beijerinck te Middelburg, en bij den Ingenieur Lebret aldaar.

Middelburg, den 17den Januarij 1854.

De Commissaris des Konings in de provincie Zeeland,
VAN TETS.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Vierde* Klasse van de 225ste *Staats-Loterij,* op Maandag den 22sten Januarij 1855, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

No. 18619 een prijs van 1000 gulden.
„ 1997 „ „ „ 25,000 „
„ 7564 „ „ „ 1000 „
„ 7080 „ „ „ 1000 „

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

PLAN van eene Negotiatie, groot f 185,000, ten laste van het Hoogheemraadschap van Delfland, ter bestrijding van de kosten tot het aanleggen van werken ter zee-oeververdediging.

De Vereenigde Vergadering van Dijkgraaf en Hoogheemraden en Hoofd-Ingelanden van Delfland heeft besloten en besluit, aan te gaan eene negotiatie groot f 185,000, ter bestrijding van de kosten tot het aanleggen van werken ter zee-oeververdediging, en daartoe vastgesteld het navolgend Plan:

1. Er wordt geopend eene negotiatie van 185 aandeelen, naar keuze der inschrijvers aan toonder of op naam, ieder groot f 1000, rentende $3\frac{1}{2}$ ten honderd in het jaar, ten laste van het Hoogheemraadschap van Delfland. Tot goedmaking der renten en der aflossing van deze negotiatie zullen verbonden zijn alle Delflands-inkomsten en in het bijzonder een buitengewone omslag, per bunder, jaarlijks te heffen over de landen gelegen binnen den Maas- en Zeedijk.

2. Elk aandeel is voorzien van het noodige aantal halfjarige coupons, verschijnende 1°. Mei en 1°. November van ieder jaar, betaalbaar elken daarop volgenden Donderdag, tusschen 10 en 2 ure, ten kantore van den Penningmeester van Delfland te Delft.

3. De inschrijving geschiedt bij onderteekende, biljetten, en wordt opengesteld gedurende drie dagen, en wel op Maandag, Dingsdag en Woensdag, 5, 6 en 7 Februarij 1855, ter Secretarie van Delfland.

4. Bijaldien op den eersten dag voor 185 aandeelen of meer is ingeschreven, vervallen de inschrijvingen van de volgende dagen, en wordt het geheele bedrag der 185 aandeelen alsdan toegewezen aan de inschrijvers van den eersten dag, of, zooverre er voor een hooger bedrag is ingeschreven, bij loting onder hen verdeeld.

Ingeval de inschrijvingen, op den eersten dag gedaan, beneden de 185 aandeelen blijven, wordt het geheele bedrag dier inschrijvingen aangenomen, en dat der inschrijvingen van den tweeden dag tot het ontbrekende. Voor zooverre de inschrijvingen van den tweeden dag het ontbrekende overtreffen, worden zij bij loting verdeeld onder de inschrijvers van den tweeden dag.

Op de inschrijvingen van den derden dag is toepasselijk het bepaalde [illegible]

5. De aandeelen zullen zijn genommerd van 1 tot 185.

6. De inschrijvers moeten het bedrag van ieder aandeel storten in twee termijnen, te weten:

op 1°. Mei 1855 . . . . f 500
„ 1°. September 1855 500

De inschrijvers ontvangen voor elke storting een recepis, welke 1°. November 1855 zullen ingetrokken worden tegen afgifte der bewijzen van aandeel, met bijbetaling der op beide stortingen tot 1°. November 1855 verloopen renten.

7. Indien een inschrijver in gebreke blijft ten bepaalden dage den door hem verschuldigden tweeden termijn te storten, vervalt zijn regt, voortvloeijende uit den hem uitgereikten recepis.

8. Jaarlijks, te beginnen met 1°. Mei 1857, zullen ten minste 10 aandeelen worden afgelost. Die aflossing geschiedt bij loting, welke telken jare plaats heeft in de maand Maart. Op de uitgelote aandeelen heeft na 1°. Mei van het jaar, waarin zij ter aflossing zijn uitgeloot, geene verdere betaling van rente plaats.

De betaling der uitgelote aandeelen geschiedt op den laatsten Donderdag in de maand April, tusschen 10 en 2 ure, ten kantore van den Penningmeester van Delfland, tegen af- en overgifte dier aandeelen met de daarbij behoorende coupons.

9. Alle uitlotingen geschieden na voorafgaande bekendmaking in het *Provinciaal Dagblad van Zuidholland*, in het *Amsterdamsche Effectenblad* en de *Delftsche Courant*, in het openbaar, ten overstaan van Dijkgraaf en Hoogheemraden van Delfland. De uitslag daarvan wordt op dezelfde wijze bekend gemaakt.

10. Aan de makelaars en commissionairs in effecten wordt een vierde ten honderd voor courtage bij de voldoening betaald.

Delft, 18 Januarij 1855.

Dijkgraaf en Hoogheemraden van Delfland,
VAN DER GOES VAN NATERS,
Dijkgraaf.
De Secretaris,
A. OVERGAUW PENNIS.

BEKENDMAKING.

Al diegenen, die regt hebben van het Ambacht Moordrecht teruggave te vorderen van de door hen betaalde Grondlasten van die uitverveende landen, gelegen onder het Ambacht Moordrecht, waarvan bij het Ambacht Moordrecht de ordinaire en extraordinaire verponding is afgekocht, worden uitgenoodigd, in hun belang te verschijnen op het Ambachtshuis van Moordrecht, op den 24sten Januarij 1855, des middags ten 12 ure, tot het terugontvangen der Grondlasten door hen betaald over 1853 en 1854, en voorts tot het regelen van die teruggave over de jaren 1832 tot en met 1852.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis, op den zeventienden Januarij 1800 vijf en vijftig, door de Arrondissements-regtbank te Hoorn, in het eerste ressort gewezen, behoorlijk geregistreerd, is *Pieter Louw*, zonder beroep, wonende te Watergang, gemeente Landsmeer, ten verzoeke van zijne Moeder *Hendrikje Bertrand*, weduwe *Pieter Louw*, het Boerenbedrijf uitoefenende, mede wonende te Watergang, ter zake van onnoozelheid gesteld onder Curatele, met benoeming van *Cornelis Louw*, Landman, wonende te Watergang voornoemd, tot provisionelen bewindvoerder, ten einde voor zijn persoon en goederen zorg te dragen.

Hoorn, den 20sten Januarij 1855.

Voor Extract.
A. J. Faber, *Procureur*.

*** Ter voldoening aan de bepalingen der wet wordt bekend gemaakt, dat, luidens acte, op den 17den Januarij 1855 voor den Notaris *van Eck* te Arnhem verleden, de heer *Jan Reijers*, wonende te Arnhem, te rekenen van den 1sten Januarij 1855 af, in den Wijnhandel, te Arnhem gedreven wordende onder de Firma *de Weduwe H. H. Reijers & Zoon*, als Vennoot is opgetreden, onder dezelfde regten en verpligtingen als zijne Mede-vennooten volgens de oprigting dezer maatschap hebben; waartoe onder andere behoort:

a. dat de Vennootschap aanvang heeft genomen met primo Januarij 1853, en is aangegaan voor eenen onbepaalden tijd, met bepaling dat indien een der Vennooten ontbinding verlangt, die ontbinding elk jaar op primo Januarij kan plaats hebben, mits dat hij zijn verlangen daartoe vóór of op den 1sten Julij te voren aan zijne wederpartij hebbe kenbaar gemaakt;

b. dat de eenparige bewilliging der Vennooten vereischt wordt tot het ter leen geven of nemen van geld, den aan- en verkoop van vaste goederen en het geven van hypotheek.

*** Op heden 1 Mei 1854, zijn wij ondergeteekenden, *Mozes Moerel* ter eenre en *Willem van den Dries* ter andere zijde, beiden Kooplieden, wonende te Breda, overeengekomen de tusschen ons bestaande Vennootschap in den Handel van Manufacturen, Modewaren en wat daartoe behoort, eerst gevestigd bij authentieke acte dd. 11 Februarij 1841 en later gewijzigd en voor een onbepaalden tijd verlengd bij authentieke acte dd. 14 November 1849, beide gepasseerd voor den Notaris Mr. *De Roy* en Getuigen te Breda, behoorlijk geregistreerd, en gedreven wordende onder de Firma *Willem van den Dries en C*ie., te ontbinden, en wel (onder andere) met deze bepaling, dat de contractant *Moerel* wordt belast met de vereffening der zaken van de nu ontbondene Vennootschap en speciaal om, in naam derzelve, de inschulden in te vorderen en des noods daaromtrent transacties te sluiten; zullende al hetgeen hij daaromtrent zal verrigten door den anderen Vennoot worden goedgekeurd.

(*Get.*) Mozes Moerel.
W. van den Dries.

Bovenstaand uittreksel onzer acte van ontbinding verklaren wij voor echt. Geschiedende deze bekendmaking ter naleving van art. 31 j[o]. artt. 24, 26 en 28 Wetboek van Koophandel.

Breda, 15 Januarij 1855.

Mozes Moerel.
W. van den Dries.

*** De Bekende en Onbekende [illegible] Boedel van den Heer Willem K[illegible] junior, in [illegible] van Politie te Leyden, en aldaar op den 30sten Julij Overleden, worden bij deze in voldoening aan art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek Opgeroepen, om te compareren op Woensdag den 31sten Januarij 1855, des namiddags ten een ure, ten Kantore van den Notaris *J. A. Prijs* te Leyden, ten einde aan te hooren de Rekening en Verantwoording van het beheer in gemelden Boedel gehouden, en hunne Schuldvorderingen te ontvangen voor zoover het bedrag dezer Nalatenschap toereikend zal zijn, tenzij er verzet mogt hebben plaats gehad. De gemelde Rekening zal gedurende de acht dagen te voren ter inzage der belanghebbenden liggen ten Kantore vermeld.

De Curator in voorschreven vacanten Boedel,
Mr. S. Tak.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP.

Machinale Vlasspinnerij te Groningen.
(Vervolg van het vorig nommer.)

Paragraaph een en twintig. De algemeene vergaderingen moeten aan de aandeelhouders door circulaires tien dagen vooraf worden bekend gemaakt.

Ieder aandeel zal ééne stem uitbrengen en alles bij meerderheid der tegenwoordig zijnde stemmen beslist worden, uitgezonderd de gevallen bij § 9 en § 10 bepaald.

Ten opzigte van de houders van meer aandeelen geldt het bepaalde in artikel vier en vijftig van de Derde Afdeeling, Derden Titel, Eerste Boek van het Wetboek van Koophandel.

In geval van gelijkheid van stemmen heeft de president de beslissende stem.

Het zal den aandeelhouders, welke niet in staat zijn om eene vergadering bij te wonen, vrijstaan, om andere aandeelhouders, geene directeuren of commissarissen zijnde, met eene volmagt te voorzien.

Nogtans zal geen aandeelhouder op deze wijze de volmagt van meer dan een aandeelhouder op zich mogen nemen. Onverminderd bovenstaande bepalingen zal het aan weduwen, die aandeelen op haren naam bezitten, vergund zijn, een volmagt aan haren zoon of behuwdzoon te verleenen.

Paragraaph twee en twintig. Er zal een reservefonds gevormd worden door eene jaarlijksche toelage van de zuivere winst zoo als deselve voorkomt op de balans.

Behoudens het bepaalde in paragraaph drie en twintig zal gemelde toelage van het eerste tot en met het vijfde jaar bedragen een vijfde, van het vijfde tot en met het tiende jaar een tiende, en van het tiende tot en met het vijftiende jaar een twintigste van de zuivere winst.

Dit fonds zal in rentegevende effecten belegd worden. Hetzelve kan ook door de directeuren met toestemming van commissarissen gebruikt worden tot beheer der maatschappelijke zaken en derzelver uitbreiding, na de algemeene vergadering te hebben geraadpleegd en ingevolge derzelver besluit.

Hetzelfde zal, voor zooverre het niet in gebruik is bij den directeur-administrateur, in eene of meer ijzeren kisten met different werkende sloten bewaard worden, waarvan de onderscheidene sleutels zullen berusten onder de beide directeuren en een der commissarissen.

Deselve zullen nimmer mogen geopend of gesloten worden dan in tegenwoordigheid derzelven; evenwel zullen de houders der sleutels niet verantwoordelijk zijn voor brand, huisbraak, diefstal of andere onvoorziene en van hem niet afhankelijke toevallen.

Paragraaph drie en twintig. De eerste uitdeeling zal plaats hebben voor het boekjaar, dat gerekend wordt te beginnen met den dag waarop de fabrijk aangekondigd zal worden als in werking gebragt te zijn, tot den een en dertigsten December daaraanvolgende, zullende echter deze niet hooger dan vijf per cent gaan en het meerdere in het reservefonds worden gestort.

Paragraaph vier en twintig. Alle verdere reglementaire bepalingen, wijzigingen in de statuten, of voorstellen van de aandeelhouders zullen door de directeuren en commissarissen aan de algemeene vergadering voorgedragen en aan derzelver goedkeuring onderworpen worden.

Paragraaph vijf en twintig. Onmiddelijk na de ontvangst van de Koninklijke bewilliging en openlijke bekendmaking van de vestiging der maatschappij worden de directeuren en commissarissen voor de naleving der statuten verantwoordelijk gesteld.

Paragraaph zes en twintig. Alle onverhoopte geschillen betreffende maatschappelijke zaken tusschen directeuren, commissarissen of aandeelhouders, hetzij onderling of wederkeerig, zullen definitivelijk in het laatste ressort worden beslist, zonder dat partijen zullen kunnen appelleren of zich in cassatie begeven, door drie arbiters, van wederzijde een te benoemen, terwijl de derde arbiter door de benoemde arbiters zal gekozen worden.

Ingeval partijen zich over het benoemen van arbiters niet zullen kunnen verstaan, zal de arrondissements-regtbank te Groningen tot het benoemen van dezen verzocht worden.

Paragraaph zeven en twintig. Tot de dertig actien zullen zijn geregtigd en verbonden:

Erven van Zijne Majesteit Willem II, twee aandeelen;

de heer Wolter Verschuir te Groningen, doctor in de genees-, heel- en vroedkunde, vier aandeelen;

meester Epimachus Jacobus Johannes Baptista Cremers, rentenier, wonende te Groningen; vrouwe Agnes Wilhelmina Cornelia Henriette Cremers, buiten eigen beroep, huisvrouw van meester Josephus Ludovicus de Gres, advocaat, beiden wonende te Breda, en meester Hermanus van Sonsbeeck, eigenaar, wonende te Zwolle, te zamen voor twee aandeelen;

de heer Joseph Jan Sormani te Groningen, een aandeel;

de heer Jacob Dijk te Groningen, een aandeel;

de heer meester Johan Hendrik Quintus te Groningen, een aandeel;

jonkheer meester Mello Backer te Groningen, een aandeel;

jonkheer Jean Baptist Remi François Du Moncéau de Berg en Dal te Groningen, een aandeel;

erven jonkheer meester Adriaan Joseph Trip van Zoudtland te Groningen, een aandeel;

mevrouw Jantje Haitzema, weduwe Jan Fresemann Viëtor, eigenares, wonende te Winschoten, een aandeel;

de heer meester Herman Jan Engelkens, te Groningen een aandeel;

mevrouw Johanna Cornelia Forsten Verschuer, weduwe de Fremery, eigenares, wonende te Groningen, een aandeel;

mevrouw [illegible] Hoeksema, te Groningen, [illegible];

mevrouw Ladewe Vink, weduwe Antonius Janson, wonende te Groningen, een aandeel;

mevrouw Akke Hoeksema, weduwe Nicolaas Havinga Oortwijn, eigenares, wonende te Groningen, een aandeel;

de heer Gerke de Boer, collecteur der Nederlandsche loterij, wonende te Groningen, een aandeel;

de heer Jacobus de Boer, eigenaar, wonende te Groningen, een aandeel;

de heer Willem Oesebrand Geertsema van Sjallema, eigenaar, wonende te Westerbroek, een aandeel;

de heer Johan Heinrich Muller, rentenier, wonende te Groningen, een aandeel;

de heer Hieronymus Ulfert Schleurholts, geneesheer, wonende te Bedum, een aandeel;

de heer meester Gustaaf Willem baron van Imhoff, lid van het provinciaal geregtshof te Groningen, wonende te Groningen, twee aandeelen;

de heer meester Jan Gerard Woldringh, rentenier, wonende te Groningen, een aandeel;

de heer Antonie Rudolf Sormani, koopman, wonende te Groningen, een aandeel;

de heer Gerrit van Calcar junior, rentenier, wonende te Groningen, een aandeel.

(*Vervolg hierna*).

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, Maandag den 22sten Januarij.

Nederland.	Werk. Schuld. $2\frac{1}{2}$ pct. . .	$61\frac{3}{8}$	$61\frac{9}{16}$	$61\frac{1}{2}$
	Dito 3 pct.	$73\frac{1}{4}$	$73\frac{3}{8}$	—
	Dito 4 pct.	91	$91\frac{1}{8}$	—
Rusland.	Bij Hope en C°. 5 pct. . .	$102\frac{1}{4}$	$102\frac{3}{8}$	—
	Dito bij Stieglitz 4 pct. . .	$76\frac{1}{4}$	—	—
Spanje.	Nieuwe 3 pct. thans 1 [illegible]	[illegible]	18	$17\frac{7}{8}$
	Dito binnenlandsche 3 pct. .	$31\frac{3}{4}$	$32\frac{1}{4}$	$31\frac{7}{8}$
Oostenrijk.	Metalliek 1816—185[illegible] 5 pct.	$63\frac{1}{4}$	$63\frac{3}{8}$	—
	Dito 1847—1852 $2\frac{1}{2}$ pct. .	$32\frac{3}{8}$	$32\frac{1}{2}$	—
	Dito 1849—1854 5 pct. . .	$74\frac{3}{4}$	75	$74\frac{7}{8}$
Belgie.	Bij Rothschild $2\frac{1}{2}$ pct. . .	50	$50\frac{1}{4}$	—
Portugal.	Obligatien 3 pct.	$37\frac{3}{4}$	38	38
Peru.	Geldl. 1853 $4\frac{1}{2}$ pct. . . .	—	—	—
Mexico.	Obligat. 1851 3 pct. . . .	$19\frac{5}{8}$	$19\frac{15}{16}$	[illegible]

Vaste beurs; alleen Oostenrijksche en Spaansche fondsen merkbaar lager op verkoop-orders.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.